

Reč života - februar 2017.

„Daću vam novo srce, i nov ću duh metnuti u vas!“ (Jezek. 36, 26)

Srce nas podseća na ljubav, na osećanja i zanos. Ali za biblijskog autora srce je mnogo više. Zajedno s duhom ono je središte života i osobe, mesto odluka, unutrašnjeg i duhovnog života. Srce od mesa poslušno je Božjoj reči, dopušta da ga ona vodi i oblikuje „naume mira“ prema braći. Kameno srce zatvoreno je u sebe, nesposobno za slušanje i za milosrđe.

Treba li nam novo srce i novi duh? Dovoljno je da pogledamo oko sebe. Nasilje, izopačenost i ratovi rađaju se u srcima od kamena koja su se zatvorila naumu Božjem za sve što je stvorio. Ako iskreno zavirimo u sebe, ne osećamo li da i nas često pokreće sebičnost? Upravlja li našim odlukama ljubav i dobro drugoga?

Posmatrajući ovo naše jadno čovečanstvo, u Bogu se budi duboko saosećanje. On nas poznaje bolje nego mi sami i zna da nam je potrebno novo srce. Obećao ga je proroku Jezekilju, misleći ne samo na pojedine osobe, nego i na sav svoj narod. San Božji je da stvori veliku porodicu naroda, kako je to zamislio od samih početaka, prožetu zakonom uzajamne ljubavi. Naša istorija više puta je pokazala, s jedne strane da smo mi sami nesposobni da ostvarimo Njegov nacrt, a s druge – da se Bog nikad nije umorio vraćajući se svojoj zamisli, sve do obećanja da će nam On sâm dati novo srce i novi duh.

Bog u punoći ostvaruje svoje obećanje kad šalje na Zemlju svoga Sina i uliva svoj Duh na dan Duhova. Iz toga nastaje zajednica – zajednica prvih hrišćana u Jerusalimu – slika čovečanstva koje je „jedno srce i jedna duša.“[\[1\]](#)

I ja koji pišem ovaj kratki komentar, i ti koji ga čitaš ili slušaš, pozvani smo da budemo deo tog novog čovečanstva. Još više, pozvani smo da ga gradimo oko sebe, učinimo prisutnim u našem životnom i radnom okruženju. Zamisli samo koje veliko poslanje nam je povereno i koliko poverenja Bog ima u nas! Umesto da budemo utučeni u društvu koje nam se često čini iskvarenim, umesto da se predamo pred zlima koja su veća od nas i da se zatvorimo u ravnodušnost – „raširimo srce po meri srca Isusovog. Koliko posla! Ali to je jedino potrebno. Kad to učinimo, sve smo učinili.“ [Bio je to poziv Kjare Lubik](#). A potom je nastavila: „Svakoga ko se nađe pored nas treba da volimo kao što ga Bog voli. A budući da se nalazimo u vremenu, volimo bližnjeg jednog po jednog, ne zadržavajući u srcu ostatke osećanja prema bratu kojeg smo sreli minut ranije.“[\[2\]](#)

Ne uzdajmo se u naše neprimerene snage i sposobnosti, nego u dar koji nam Bog daje: „Daću vam novo srce, novi duh ću metnuti u vas!“

Ako budemo poslušni pozivu da volimo svakoga, ako dozvolimo da budemo vođeni glasom Duha u nama, postaćemo ćelije novog čovečanstva, tvorci novog sveta u velikoj raznolikosti naroda i kultura.

Fabio Čardi

[\[1\]](#) Dela 4, 32.

[2] C. Lubich, *La dottrina spirituale*, Città nuova, 2002, s. 135.